

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/82/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612209579
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612209579.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Kataríny Beniačovej v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, právne zastúpený spoločnosťou ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA GUNIŠ & PARTNERS s.r.o., so sídlom Klincová 37/B, 821 08 Bratislava, IČO: 36 862 657, proti odporkyňi: E. P., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XXX, o zaplatenie 45,63 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, zo dňa 5. decembra 2012, sp. zn. 4C 250/2012-95, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 45,63 Eur spolu s 20% úrokom z omeškania ročne od 8.10.2009 do zaplatenia. Vykonaným dokazovaním zistil, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa - Dexia banka Slovensko, a.s., Žilina a odporkyňou, bola dňa 2.8.2007 uzatvorená Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej sa navrhovateľ zaviazal pre odporkyňu zriadiť rastový osobný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Predmetom Zmluvy (čl. I bod 4) nebolo povolené prečerpanie na osobnom účte, ktorá skutočnosť medzi účastníkmi konania nebola sporná. Listom zo dňa 29.9.2009 navrhovateľ odstúpil od Zmluvy o účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX v zmysle ustanovení Všeobecných obchodných podmienok Dexia banky Slovensko, a.s. (ďalej len „VOP“), nakoľko dňa 1.10.2008 bol na účte odporkyne vykazovaný debetný zostatok, ktorého aktuálna výška bola 40,42 Eur. Ku dňu 7.10.2009 bol na účte odporkyne evidovaný zostatok mínus 45,63 Eur, ktorá suma pozostáva z poplatkov za Balík Výhoda Plus, úrokov, zmluvnej pokuty, poplatku za upozornenie - debet. Na základe vykonaného dokazovania mal ďalej preukázané, že ku dňu 28.8.2008 bol na účte odporkyne evidovaný zostatok plus 0,93 Eur. Po tomto dátume na účte nie sú zo strany odporkyne evidované žiadne transakcie a odporkyňa sa do debetu dostala z dôvodu, že jej navrhovateľ každý mesiac účtoval poplatok za Balík Výhoda Plus. Po tomto dátume navrhovateľ účtoval odporkyňi poplatok za Balík Výhoda Plus, úroky, zmluvnú pokutu a poplatok za upozornenie - debet. Nemal dôvod neveriť tvrdeniam odporkyne v konaní, že účet považovala za zrušený a že zo strany navrhovateľa jej neboli doručované žiadne výpisy z účtu. Svedčí o tom správanie sa samotnej odporkyne, ktorá po tomto dátume neuskutočňovala žiadne transakcie (výbery, zadávanie príkazov na úhradu). Ak by zo strany navrhovateľa boli odporkyňi zasielané výpisy z účtu (ktorú skutočnosť navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal) odporkyňa by zistila, že na jej osobnom účte sa zvyšuje debetný zostatok o príslušné poplatky za vedenie účtu. Z dôvodu neunesenia dôkazného bremena v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p., návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. O

trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., úspešnej odporkyňi náhradu trov konania nepriznal, keďže žiadne si neuplatnila.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. V odvolaní uviedol, že odporkyňa na svojom účte prečerpala finančné prostriedky do výšky 45,63 Eur. Z dôvodu vykazovania debetného zostatku od Zmluvy odstúpil podľa článku III., A, bod 4 VOP. Tvrdenie odporkyne o tom, že nevedela, že sa dostala do debetu, považuje za účelové, nakoľko jej boli písomnosti a oznámenia banky zasielané poštou. Dôvodne bol uplatnený aj nárok na zaplatenie sankčného úroku vo výške 20%, vychádzajúc z článku I. bod 2, 3, 4, 6 VOP. Listom zo dňa 29.9.2009 bola odporkyňa oboznámená s tým, že jej účet bude zrušený a že má voči nemu debetný zostatok. V zmysle článku I. bod 6 VOP a Sadzobníka poplatkov podľa časti E depozitné produkty - ostatné poplatky, bod I.E.4 vznikol mu nárok na sankčnú úrokovú sadzbu pri nepovolenom debete vo výške 20%. Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadala rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť. Uviedla, že podľa Zmluvy, debet na účte povolený nemala. V roku 2008 účet v banke zrušila. Z dôvodu zrušenia účtu jej osobou, prestali jej aj chodiť výpisy z účtu. Až po štyroch rokoch sa navrhovateľ domáha zaplatenia sumy 45,- Eur z titulu debetu, o ktorom nič nevie.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O.s.p., ktorý podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako správny potvrdil.

V sporovom konaní, o ktoré ide aj v prejednávanej veci, platí dispozičná a prejednáca zásada. Prejednáca zásada spočíva v tom, že tvrdenie skutočností a navrhovanie dôkazov, ktoré ju preukazujú, je zásadne vecou účastníkov konania. Úprava vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch a ukladá im označiť dôkazy k preukázaniu tvrdenia. Účastník má teda povinnosť tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.) a povinnosť dôkazu. K splneniu tejto povinnosti je zaviazaný každý účastník konania. Účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky a sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; len súd ale rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná (viď § 120 ods. 1 O.s.p.). Ani v sporovom konaní úprava neopúšťa zásadu materiálnej pravdy ako protipól zásady formálnej pravdy. Zásada materiálnej pravdy je vyjadrená najmä v § 153 ods. 1 O.s.p. tak, že základom rozhodnutia súdu je zistený skutkový stav. V prípade, ak účastník si nesplní povinnosť tvrdenia, teda neunesie bremeno tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú účastník vôbec netvrdil a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravídla nebude predmetom dokazovania. Ak sa jedná o rozhodnú skutočnosť podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre účastníka väčšinou za následok nepriaznivé rozhodnutie. K naplneniu týchto skutočností došlo aj v prejednávanej veci.

Na základe vykonaného dokazovania okresným súdom bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa - Dexia banka Slovensko, a.s., Žilina a odporkyňou bola dňa 2.8.2007 uzatvorená Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej sa navrhovateľ zaviazal pre odporkyňu zriadiť rastový osobný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Predmetom zmluvy podľa článku I. bod 4 nebolo povolené prečerpávanie na osobnom účte. Krajský súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že navrhovateľ v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam uvedeným v návrhu na začatie konania, dôvodnosť uplatneného nároku na zaplatenie žalovanej sumy v konaní nepreukázal. Na doplnenie dôvodov rozsudku okresného súdu krajský súd ďalej dodáva, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by odporkyňa prečerpala finančné prostriedky do výšky 45,63 Eur a že by konaním odporkyne vznikli predpoklady pre odstúpenie od uzavretej zmluvy podľa článku III, A, bod 34 VOP (aplikácia tohto bodu VOP vo vzťahu ku skutkovému tvrdeniu navrhovateľa je aj nelogické). Aj v liste zo dňa 29.9.2009 - odstúpení od zmluvy, navrhovateľ len všeobecne konštatuje porušenie ustanovení VOP z dôvodu vykazovaného debetného zostatku. V konaní navrhovateľ jednoznačne

nepreukázal ani prípadný základ a výšku okresným súdom konštatovaných čiastkových nárokov, z ktorých by mala pozostávať žalovaná suma (poplatok za Balík Výhoda Plus, úroky, zmluvná pokuta a poplatok za upozornenie - debet) z dôvodov, ktoré konštatuje okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia. Ak okresný súd zistil skutkový stav, ktorý vychádzal z dôkazného tvrdenia navrhovateľa ako aj z jeho dôkaznej iniciatívy v konaní (§ 101 ods. 1, § 120 ods. 1 O.s.p.) správne okresný súd uvedené zistenie skutkovej okolnosti vyhodnotil tak (§ 153 ods. 1 O.s.p.), že navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno pri preukázaní dôvodnosti uplatneného nároku na zaplatenie žalovanej sumy.

Na základe uvedených skutočností, krajský súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže žiadne si neuplatnila.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.